

Boek: Mama Tandoori door Ernest van der Kwast

In het autobiografische Mama Tandoori, zijn vierde boek uit 2010, schetst Van der Kwast het hilarische maar ook ontroerende portret van zijn Indiase en Nederlandse familie.

Zijn moeder Veena kwam als Indiase verpleegster naar Nederland en trouwt, omdat haar grote liefde een Indiase man is boven haar stand, met aankomend arts Theo van der Kwast. Zij brengt slechts 2 koffers vol o.a. sieraden mee, en door verkopen en handelen vergaart zij veel geld en zo kan zij b.v. hun eerste huis kopen.

Zij houdt haar gezin stevig onder de duim en zij is vooral altijd op voordeel, koopjes e.d. uit. "Gratis is goed", hoewel het gezin eigenlijk heel welvarend is.

Maar Van der Kwast ziet ook scherp de tragedies die het gezin treffen. De oudste zoon Ashirwad, is geestelijk gehandicapt en de moeder heeft altijd de hoop behouden dat hij beter zal worden, zelfs een bezoek aan Lourdes mag echter niet baten. De twee andere zonen, Johan en Ernest die in 1979 wordt geboren, hebben nooit haar goedkeuring gekregen, Johan komt met een moslima thuis, en Ernest wil schrijver worden.

Het gehandicapte kind drukt een groot stempel op de moeder, die nog vreemder wordt, maar toch zien we een liefdevol beeld, zelfs van de figuren van vaderskant, zoals oom Herbert, die met vallen en opstaan mislukt in Canada.

En ook van de zusters van Veena die in India wonen, de ene is redelijk normaal maar de andere zus is nog erger dan Veena in Nederland. Ernest bezocht beide tantes in India.

En altijd wordt studeren hoger ingeschat dan b.v. heel goed zijn in sport, eerst studie! Maar als Ernest een wedstrijd heeft, loopt zijn moeder zelf heel hard mee en moet hij zijn gewonnen bekens aan de hele straat tonen! Echter een carrière in sport wordt hem verboden.

Uiteindelijk emigreren vader en moeder naar Canada, Ashirwad blijft in Nederland, Ernest heeft een Italiaanse vriendin en 2 kinderen, maar hij woont in Rotterdam of in Italië. Hij is in India geboren en heeft eerst economie gestudeerd. Hij is presentator en ook columnist.

Zijn eerste boek schreef hij onder het pseudoniem Yusef el Halal, in 2007 verscheen de roman Stand in, onder de naam Sieger Sloot.

Onder eigen naam verscheen in 2004 'Man zoekt vrouw om gelukkig te maken' en in 2005 'Soms zijn dingen mooier als er mensen klappen'.

In 2012 verscheen Giovanni's navel en in 2015 publiceerde hij De IJsmakers. In 2016 'Het wonder dat niet omvalt'.

Onze mening over het boek:

Wil: eerst vond ik het een vreselijk boek maar de tweede keer dat ik het las, vond ik het wel geinig, met humor en goed leesbaar;

Joke: humoristisch maar ook schrijnend, met name de gehandicapte broer. Het is een vlot te lezen boek met ook diepte, een vrolijke verpakking van narigheid:

Nelleke: nee ik vond het niet mooi, goedkope grappen zonder samenhang, zonder lijn in het boek;

Marné: is heel dubbel, hilarisch maar aan de andere kant ergert zij zich aan de moeder, ze vindt het niet goed geschreven:

Richtje: een leuk boek vol humor en mooi taalgebruik, ze heeft het met plezier gelezen. De beschrijving van de moeder lijkt een karikatuur. Wel toch een zorgzame vrouw, maar b.v. de vader is onderbelicht:

Janny: het is meer een soort verhalenbundel met te gedetailleerde beschrijvingen zonder echte humor:

Annelies: vond het een prachtig geschreven boek met schrijnende humor:

Gerda: de moeder is ergerlijk maar zij vindt de karakters goed uitgewerkt.

Annelies Lauret